

щузитъ, като народъ незрълъ, но догадливъ, разсъждилъ по своему. Значи, помислили си тъ, тръбва да устроиме така, щото да не можътъ да отниматъ и запретяватъ. А ако отнема и запретява националното събрание, тогава то става неприятель на нацията. — Действително, тъзимисль всъки денъ всъ по дълбоко и по дълбоко прониквала въ массата и късала последните конции, които свързвали националното събрание и възлюбленната му буржуазия, съ огромното большинство отъ французската нация. Съ законътъ отъ 14 Юний, представителитъ си навлекли нехавистъта на всичките работници. Чрезъ два дена събранието приказало, щото кадъ 1-й Юлий да бѫдатъ закрити всички занаятчийници. Съ това си распоръждание то довело до отчаяние всичките бивши паразити, и въобще всичките безприютни пролетари. Всичките тъзи мърки превъходно испълнявали душевните желания на чистите демократи. Всичко, което инстинктивно или съзнателно негодувало противъ политиците на буржуазията либерализъмъ, всичко което било раздразнено и озлоблено отъ законодателните подвизи на събранието, събирало ся въ тъсни и ръшителни групии, на които отровните статии на Марата ся показали прости и твърдъ естествени изражения на патриотическия чувства, обязателни за всъки порядъченъ гражданинъ. И тъй, буржуазията довършила работата на народното въспитание, което било захванато отъ феодалните власти. Стария порядъкъ наедно съ аристократията раззорили и развратили французския пролетаръ. Буржуазията употреблявала се-